

ת"פ 44471/08/18 - מדינת ישראל נגד שמשון כהן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 44471-08-18 מדינת ישראל נ' כהן

כבוד השופט עמית מיכלס	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
שמשון כהן	מדינת ישראל

בשם המאשימה: עו"ד זיו דניאל

בשם הנאשם: עו"ד עובדיה הוכמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהכרעת דין מנומקת שניתנה לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שעניינן **הובלה של ראשי בקר ללא היתר בכתב מאת רופא וטרינר ממשלתי**, בניגוד לתקנה 2(א) לתקנות מחלות בעלי חיים (הסדרת תנועת בעלי חיים בישראל), תשמ"ב - 1982 (להלן: התקנות) ביחד עם סעיף 28(א) לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה - 1985 (ריבוי עבירות) ו**הובלת ראשי בקר ברכב פתוח בלתי מקורה ושאינו מכוסה ברשת צל**, בניגוד לתקנה 15(ב)(1) יחד עם תקנה 18(א)(11) בתקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (הובלת בהמות), התשס"ו - 2006.

2. עובדות כתב האישום המתוקן בשנית בהן הורשע הנאשם הן אלו:

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 3.7.2016 העביר הנאשם ראש בקר אחד למקום אחר מזה שהותר לו בהיתר ההובלה שהוצא על ידי הלשכה הווטרינרית.

על פי עובדות האישום השני, ביום 28.8.2016 העביר הנאשם שני ראשי בקר ללא היתר הובלה מהלשכה הווטרינרית.

על פי עובדות האישום השלישי, במועד לא ידוע, אך מאוחר ליום 23.8.2017, העביר הנאשם שני ראשי בקר למקום אחר מזה שהותר לו בהיתר הובלה שהוציאה הלשכה הווטרינרית.

על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 6.3.2018 העביר הנאשם שלושה ראשי בקר, מתוכם שניים למקום אחר

מזה שהותר לו בהיתרי ההובלה שהוצאו על ידי הלשכה הווטרנרית, ואילו ראש בקר נוסף הועבר ללא היתר כלל.

על פי עובדות האישום החמישי, ביום 30.11.2017 הוביל הנאשם 9 ראשי בקר במשאיתו, כאשר חלק משטחה של המשאית לא היה מכוסה ברשת צל.

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. מטעם המאשימה הוגש גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 4.12.2014, שניתן נגד הנאשם במסגרת ת"פ 19222-06-14, הכולל עונש מאסר מותנה (ת/1); התחייבות בסך 25,000 ₪ שהוטלה על הנאשם במסגרת אותו גזר דין (ת/2); פירוט הקנסות המנהליים שהוטלו על הנאשם בעבר (ת/3). מטעם הנאשם הוגש מסמך שכותרתו "תכנית משרדית להפחתת הנטל הרגולטורי, פיקוח וטרינרי על בקר ועל צאן" מחודש דצמבר 2017 (נ/1); אסופת מסמכים רפואיים המפרטים את מצבם הרפואי של הנאשם ורעייתו (נ/2); ורשימה של מאגרי מידע של משרד החקלאות (נ/3).

4. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל ריבוי המקרים בהם העביר הנאשם בקר שלא כדין. התובע ציין כי גובהו של הקנס המנהלי בגין כל העברה של ראש בקר ללא היתר עומד על 500 ₪ ואילו הקנס על פי תקנות צער בעלי חיים עומד על 3,500 ₪. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובהפנותו לפסיקה, עתר התובע לקבוע מתחם ענישה הולם בדמות קנס כספי הנע בין 20,000 ₪ ל-30,000 ₪, התחייבות בגובה כפל הקנס ומאסר מותנה הנע בין 6 ל-9 חודשים. כן עתר להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם בגין הרשעתו הקודמת בעבירות דומות. ב"כ המאשימה הטעים כי לו היה הנאשם נעדר עבר פלילי, אזי לא הייתה המאשימה עותרת להטלת מאסר בפועל. ואולם, בהינתן שהנאשם ביצע את העבירות בתוך תקופת התנאי, ובהינתן שלא ניתן להאריכו לאחר שהנאשם הורשע בריבוי עבירות, הרי שבהתאם לסעיף 56 לחוק העונשין, הפך המאסר המותנה ל"חב הפעלה". בהתייחס לכך שהמאשימה לא הודיעה בכתב האישום על כוונתה לעתור לעונש מאסר בפועל בהתאם לסעיף 15א(א) או (ב) לחוק סדר הדין הפלילי, טען התובע שבנסיבות בהן הנאשם היה מיוצג לאורך ההליך כולו ובהתחשב בכך שהמאשימה הבהירה לבא כוחו במסגרת שיחות רבות שהתקיימו ביניהם במהלך ניהול התיק על כוונתה לעתור לעונש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט להטיל מאסר בפועל, והדבר אף עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת.

אשר לעונש בתוך המתחם, הוטעם עברו הפלילי של הנאשם באותן עבירות ממש, אי לקיחת האחיות, שקרי הנאשם לאורך הליך שמיעת הראיות לרבות גרסאותיו הכבושות, הבקשות המרובות לזימון עדים בכירים ולא רלוונטיים מטעם המדינה וכן "זיהום ההליך" שביטוי בכך שעדי ההגנה עודכנו בדבר הנאמר במסגרת דיונים שקדמו לעדותם. כן ביקש התובע שהעונש ייתן ביטוי לעקרון ההרעה האישית המעוגן בסעיף 40' לחוק העונשין. בנסיבות אלו עתר התובע להפעיל את עונש המאסר המותנה ואת ההתחייבות התלויים ועומדים נגד הנאשם, ולהשית עליו קנס בסך 20,000 ₪, התחייבות בסך 40,000 ₪ ומאסר מותנה בן 7 חודשים.

5. מנגד, בחר ב"כ הנאשם לתקוף את התקנות מכוחן הורשע הנאשם, אותן כינה "הזויות". נוסף על כך תקף הסנגור את הכרעת הדין תוך מחזור טענות ישנות שנטענו במהלך ניהול התיק, אליהן נוספו טענות חדשות, בעיקר כנגד

התנהלות הלשכה הווטרנירית וכנגד סבירות ההסדרים החוקיים הקיימים. כך למשל, הפנה ב"כ הנאשם למסמך נ/1 המלמד, לשיטתו, על כוונת משרד החקלאות ופיתוח הכפר להפחית את הנטל ברגולציה החלה על בקר וצאן. ביחס ל- נ/3 - מאגרי המידע של משרד החקלאות - טען הסנגור כי מאגר המידע מנוהל שלא לפי החוק.

ב"כ הנאשם טען כי לא הובאה כל ראיה לכך שהנאשם הפיק רווח כספי בעקבות ביצוע העבירות, כך שלמעשה מדובר בהרשעה "טכנית יותר מאשר הרשעה מהותית". כן טען שהעבירות בוצעו "בטעות", והוסיף שטעויות מעין אלו קורות לא פעם, כאשר לרוב לא מוגש בגין כתב אישום. ב"כ הנאשם אף תקף את גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע, שניתן ביום 4.12.2014, וטען שבכוונתו להגיש בקשה לקיום משפט חוזר שיביא לביטול הרשעת הנאשם, זאת מן הטעם שבאותו הליך לא התקיים דיון משפטי אלא דובר בהסדר טיעון, כאשר מאז שנכרת הובא לידיעת ההגנה "מידע חדש". עוד נטען שמצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע בשל משבר הקורונה והמצב במשק, וכי הוא אינו מסוגל עוד לנהוג במשאית בשל מצבו הרפואי. בנסיבות אלו עתר הסנגור להטיל על הנאשם "עונש סמלי" בלבד, מבלי שהבהיר מהו.

6. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה לצורך מתקפה הן על התובע והן על הרשעתו. הנאשם העיד על עצמו שתמיד דאג להוציא היתרי הובלה, טען ש"כל הבקר הגיע ליעד שלו", והוסיף שהתובע "לא יגיד שאני לא דובר אמת". הנאשם ציין שבקרוב יהיה בן 70, ושבשל תאונת עבודה שעבר הוא אינו עובד מזה כשנתיים. לבסוף הוסיף בהתרסה: "פרנסתי את המשפחה, את המדינה ואת כל העולם. ומאשימים אותי על בקר שלא הגיע, הבקר לא נעלם מתחת לאדמה".

לשאלת בית המשפט אם לאור עונש המאסר המותנה התלוי ועמד נגדו יהיה מוכן לרצותו בדרך של עבודות שירות, השיב הנאשם: "על מה מאסר בפועל על רצח? ... אני לא מבין מה זה עבודות שירות. עבודות שירות על מה?", תוך שפנה לתובע ואמר לו: "אנחנו נשב יחד בכלא".

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירות

8. הערכים המוגנים עליהם מבקש החוק להגן הם שמירה על בריאות הציבור, מניעת הפצת מחלות, מעקב ופיקוח אחר מיקומם וניודם של ראשי בקר ברחבי המדינה. מקובלת עליי אף עמדת המאשימה לפיה לעבירה שעניינה העברת הבקר יש היבט כלכלי, בשים לב לכך שכאשר הבקר מועבר ללא היתר או בניגוד לאמור בו, יכול מעביר הבקר לעשות בו כרצונו - למכור אותו לכל המרבה במחיר, לרבות למשקים או לבתי מטבחים שאינם כלולים בהיתר המעבר, ובכך לגרוף לכיסו רווח כספי גבוה יותר. גם אם במקרה שלפנינו לא נטען שלנאשם אכן צמח רווח כספי כתוצאה

ממעשיו, אין הדבר מעלה או מוריד לצורך הדיון העוסק בהגדרת הערכים המוגנים, כאשר לנתון זה יינתן משקל בהמשך לצורך קביעת המתחם עצמו. אשר לעבירה נושא האישום החמישי - הובלת בקר ללא רשת צל שלמה - פגע הנאשם בערך המוגן שעניינו שמירה והגנה על בעלי חיים מפני צער וסבל.

9. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, הרי שהנאשם העביר ראשי בקר בארבע הזדמנויות, בין אם בניגוד להיתר ובין אם ללא היתר כלל, כאשר בסך הכול הועברו 8 ראשי בקר בניגוד לדין. בשל החזרתיות שבמעשים, יש לדחות מכל וכל את טענת הסנגור לפיה מדובר ב"טעות", זאת אף בהתעלם מהעובדה שהנאשם הורשע בעבר בביצוע עבירות זהות. נוסף על כך, לצורך קביעת מתחם הענישה נתתי דעתי לעבירה נושא האישום החמישי שעניינה הובלת 9 ראשי בקר ללא רשת צל תקינה, באופן שעלול היה לגרום סבל לבקר.

מדיניות הענישה

10. בשל הקושי במציאת פסקי דין זהים למקרה דנא, הוגשו מטעם המאשימה מספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד על מדיניות הענישה בעניינו:

א. בת"פ (שלום ב"ש) 35921-07-16 מדינת ישראל נ' עודה (29.3.2018) הורשע נאשם בעבירות של הובלת בעלי חיים שלא כדין ושחיתת בהמות שלא בבית מטבחים וללא נוכחות רופא וטרינר. באותו מקרה הוביל הנאשם 90 ראשי צאן ללא היתר מעבר מהלשכה הווטרינרית וכן שחט 70 ראשי צאן שלא כדין. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שנטל אחריות למעשיו, הוטלו 3 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות בסך 10,000 ₪ וקנס כספי בסך 10,000 ₪.

ב. בת"פ (שלום ב"ש) 29106-06-15 מדינת ישראל נ' קיעאן (8.6.2016) הורשע נאשם בעבירות שעניינן הובלה של ראשי צאן ללא היתר בכתב מאת רופא וטרינר ממשלתי, שביטוין בכך שהעביר 65 ראשי צאן ללא היתר הובלה מאת הלשכה הווטרינרית. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שלא נטל אחריות למעשיו, הוטלו קנס בסך 29,000 ₪ והתחייבות בסך 50,000 ₪. נקבע כי מתחם העונש המקסימלי כולל נוסף על עונשים אלו, מאסר של עד 6 חודשים הכולל בתוכו גם את מאסר מותנה, אולם בנסיבותיו של הנאשם, הוחלט להימנע מהטלת עונש זה.

ג. בת"פ 17277-09-15 מדינת ישראל נ' אלנבארי ואח' (10.9.2017) הורשעו שני נאשמים, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שעניינן החזקה והובלה של צאן לא מסומן והובלה של ראשי צאן ללא היתר בכתב מאת רופא וטרינר ממשלתי וברכב לא מורשה. על פי עובדות המקרה הובילו הנאשמים 2 ראשי צאן ללא היתר הובלה מהלשכה הווטרינרית, כשהם אינם מסומנים בתווית אוזן ממשלתית כדין וברכב שאינו מורשה להובלתם. על כל אחד מהנאשמים, נעדר עבר פלילי, הוטל קנס בסך 7,500 ₪ וכן התחייבות בסך 15,000 ₪. כן צוין בגזר הדין שמתחם העונש המקסימלי כולל, נוסף על עונשים אלו, מאסר של עד 3 חודשים הכולל בתוכו גם את מאסר מותנה, גם אם בנסיבות המקרה הנדון הוחלט להימנע מלהטיל רכיב ענישה זה.

מן הראוי לציין שמטעם ההגנה לא הוגש ולו גזר דין אחד.

11. בהינתן שמדובר במסכת עבריינית אחת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות, בשים לב למספר ההזדמנויות בהן פעל הנאשם בניגוד לחוק, כאשר הוא לא שינה מהתנהלותו הבלתי חוקית גם לאחר שנתפס, בהינתן מספר ראשי הבקר שהעביר שלא כדין, ובהתחשב בעבירה הנוספת על פי פקודת צער בעלי חיים, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם הכולל קנס כספי הנע בין 15,000 ₪ לבין 30,000 ₪, ומאסר מותנה הנע בין חודש ל-3 חודשים.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

אפשרות הטלת עונש מאסר בפועל

12. תחילה יש לציין שמטעם ההגנה לא הועלתה כל טענה בנוגע לדרישת המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל. על אף האמור מצאתי לייחד מספר מלים לנושא זה, זאת למען הסדר הטוב ולמען הסר ספק, ובשים לב לדברי המאשימה במעמד הטיעונים לעונש.

אין חולק על כך שכתב האישום אינו כולל הצהרה בדבר כוונות המאשימה לעתור לעונש מאסר בפועל, בהתאם להוראות סעיף 15א(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. ואולם, ובכך אקדים מסקנה לניתוח, אין משמעות הדבר שלא ניתן להטיל על הנאשם עונש מאסר, זאת ממספר נימוקים.

האחד, משתמע שהמאשימה לא ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר כחלק מהעונש בתיק הנוכחי, אלא כל שביקשה הוא להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו מתיק קודם שנוהל נגדו. יעיד על כך המתחם העונשי אותו ביקשה המאשימה לקבוע, שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל.

השני, התכלית הקבועה בבסיס סעיף 15א(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי היא להבטיח את זכותו של הנאשם לייצוג, כאשר בענייננו היה הנאשם מיוצג לאורך כל ההליך מתחילתו ועד סופו. עמד על כך השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין ברע"פ 8058/12 אבו לבן נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (12.11.2012):

"תכליתה של החובה הקבועה בסעיף היא בראש וראשונה להבטיח את זכותו של נאשם לייצוג. תכלית זו נלמדת מן האיסור העקרוני הקבוע בסעיף 15ב, שלפיו "לא יטיל בית משפט עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג", ומסעיף 15א(ג) הקובע כי "מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סיגור". כלומר, הדברים מתנקזים לשאלת הייצוג. ונזכיר כבר כאן, כי בענייננו היה המבקש מיוצג כדבעי לאורך כל הדרך."

השלישי, הנאשם היה מודע לאפשרות שהתביעה תבקש להטיל עליו עונש מאסר. מסקנה זו מתבקשת בראש ובראשונה ממודעותו של הנאשם לקיומו של מאסר מותנה המרחף מעל ראשו. נוסף על כך, לדברי התובע, עליהם לא חלק ב"כ הנאשם, כוונת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל הודעה לב"כ הנאשם עוד בתחילת ההליך ולכל אורכו, לרבות בשלב המשא ומתן בין הצדדים, ומכאן, בלשונו של השופט א' רובינשטיין, תמוה היה אם הנאשם היה טוען כי עתירת המאשימה להטיל עליו עונש מאסר בפועל הכתה בו כרעם ביום בהיר [ענין אבו לבן, פסקה י"ב].

הרביעי, במקרה שלפנינו הורשע הנאשם בביצוע מספר עבירות, ועל כן, בהתאם להוראות סעיף 56 לחוק העונשין מדובר במאסר "חב הפעלה", אשר בהעדר חריגים שהוכרו בחוק להארכתו אין לבית המשפט שיקול דעת אלא להפעילו [ראו רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2012)].

נוכח כל האמור, מצאתי שאין כל מניעה להפעיל את עונש המאסר המותנה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

13. הנאשם כבן 67, ועברו הפלילי כולל הרשעה קודמת בעבירות דומות משנת 2014. באותו מקרה הורשע הנאשם בביצוע העברת 37 ראשי בקר בניגוד לתנאי היתרי ההובלה שהוצאו על ידי הלשכה הווטרנרית, בלא פחות מ-10 הזדמנויות. חרף מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל עליו, לא נרתע הנאשם מלשוב ולבצע את העבירות דן בחלוף פחות משנתיים. נוסף על כך, מעין ב-ת/3, עולה שלאורך השנים הוטלו על הנאשם פעמים רבות קנסות מנהליים בשל עבירות שביצע במסגרת תפקידו כמוביל בקר.

הנאשם לא נטל אחריות למעשיו, וגם בשלב הטיעונים לעונש לא השלים עם הכרעת הדין המרשיעה. בחירת הנאשם לנהל את הגנתו לא תיזקף כמובן לחובתו, בהיותה זכות חוקית הקנויה לכל נאשם. ואולם, להבדיל מעצם ניהול ההליך, יש לזקוף לחובת הנאשם את דרך ניהולו, שכללה ישיבות מרובות, ניסיונות חוזרים ונשנים לזמן עדים שונים שאינם רלוונטיים, הגשת בקשות סרק או בקשות שטיבן אינו ברור, ודחיות מרובות שגרמו להימשכות ההליך. דוגמא להתנהלות זו ניתן למצוא גם בשלב שלאחר מתן הכרעת הדין, כאשר במעמד הטיעונים לעונש שבו הנאשם וב"כ וטענו שהנאשם לא ביצע כל עבירה, ותחת זאת מצאו לתקוף את סבירות התקנות. על כך יש להוסיף טענה נוספת, ויש לומר מפתיעה, לפיה בכוונת הנאשם לתקוף את תוקפו של המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו בדרך של הגשת בקשה לקיים משפט חוזר, במטרה להביא לביטולו.

14. בשים לב לקיומו של מאסר מותנה "חב הפעלה", על מנת שמלוא התמונה תהא פרוסה בפני בית המשפט, ובהינתן שריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות לא הועלתה כאפשרות על ידי ב"כ הנאשם, מצאתי לשאול מיוזמתי ובאופן חריג את הנאשם אם יהיה מוכן לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, תוך שהסברתי לו כי על הפרק עומדות שתי אפשרויות: ריצוי המאסר המותנה שיופעל בין כתלי הכלא, או ריצוי בדרך של עבודות שירות. ואולם, גם לאחר הסבר זה, לא נתן הנאשם את הסכמתו לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות, ותחת זאת מצא להשתלח בתובע. בהינתן הוראות החוק הברורות בעניין זה לפיהן: "בית המשפט לא יחליט כי נאשם יישא את עונש המאסר, כולו או חלקו, בעבודת שירות, אלא אם כן...הנאשם הסכים לשאת את עונש המאסר בעבודת שירות, בהתאם לתנאים שנקבעו בחוות

דעת הממונה" (סעיף 51ב(ב) לחוק העונשין), הרי שלא ניתן היה להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות, וגם אם הייתי סבור שראוי להטיל עליו עונש זה, הרי שאפשרות זו ירדה מהפרק.

15. לצד האמור נתתי דעתי לגילו המתקדם של הנאשם ולמצבו הרפואי בעקבות תאונת עבודה שעבר בחודש אוקטובר 2021, כמתואר במסמכים שהוגשו מטעמו (נ/2). לאור מצבו הכלכלי הרעוע של הנאשם ובהינתן שהוא צפוי לרצות עונש מאסר לראשונה בחייו, מצאתי להסתפק בהטלת קנס כספי המצוי בתחתית מתחם הענישה ההולם.

16. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום בבאר שבע, ביום 4.12.2014 במסגרת ת"פ 19222-06-14.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 13.3.2022 עד השעה 08:30, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. מובהרת לנאשם האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336; פקס 08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

ב. אני מורה על הפעלת ההתחייבות בסך ₪ 25,000 מיום 4.12.2014, שהוטלה על הנאשם במסגרת גזר הדין שצוין בסעיף א' לעיל. לא תשולם ההתחייבות ייאסר הנאשם ל-45 יום. ההתחייבות תשולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 10.3.2022 והיתרה בכל עשרה לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

ג. קנס בסך ₪ 15,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 10.3.2022 והיתרה בכל עשרה לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך ₪ 20,000 להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מהיום מלבצע עבירה שעניינה הובלה של ראשי בקר ללא היתר בכתב מאת רופא וטרינר ממשלתי.

ה. הנאשם ייתן התחייבות בסך ₪ 5,000 להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מהיום מלבצע עבירה שעניינה הובלת ראשי בקר ברכב פתוח בלתי מקורה ושאינו מכוסה ברשת צל.

ו. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה שעניינה הובלה של ראשי בקר ללא היתר בכתב מאת רופא וטרינר ממשלתי.

ז. מאסר למשך 15 ימים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה שעניינה הובלת ראשי בקר ברכב פתוח בלתי מקורה ושאינו מכוסה ברשת צל.

17. ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, בנוכחות הצדדים.